

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
OS-III.720.13.2022.AH

DECYZJA

Na podstawie art. 104 i art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162 z późn. zm.), w związku z wnioskiem [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] znak: L.dz. 91/22 z dnia 13.04.2022 r. o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie kwalifikacji procesu technologicznego jaki będzie realizowany w zakładzie Spółki [REDAKTOWANE], wskazując prawidłowe

stanowisko

co do zakresu stosowania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699) dotyczących uprawnień wymaganych do gospodarowania odpadami, tj. posiadania zezwolenia na przetwarzanie odpadów i/lub innej decyzji potwierdzającej spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

Stanowisko przedstawione przez Wnioskodawcę wskazujące iż cyt. „*wytwarzanie ościeżnic na bazie materiałów drewnopochodnych lub kompozytowych jest normalnym procesem produkcyjnym, w którym nie powstają odpady ani produkty uboczne*” - uznaję za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13.04.2022 r. [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] złożyła wniosek o wydanie na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162) interpretacji indywidualnej z zakresu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r., poz. 699), w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą polegającą na produkcji ościeżnic drzwiowych na bazie kompozytów polimerowo-drewnych. Kompozyty produkowane będą w zakładzie Spółki. Do ich produkcji wykorzystywane będą trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir powstałe w wyniku obróbki maszynowej elementów ościeżnic.

Do wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Spółka dołączyła potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej na kwotę 40 zł.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

Aktualnie [REDAKTOWANE] jest w trakcie budowy zakładu wraz z infrastrukturą towarzyszącą przy ul. [REDAKTOWANE], w którym produkowane będą ościeżnice z wykorzystaniem materiałów kompozytowych.

Inwestor przedstawia proces technologiczny następująco:

„Głównym surowcem do produkcji ościeżnic będą płyty drewnopochodne (głównie: wiórowe, MDF, HDF – dostarczane z zewnątrz) oraz kompozyt polimerowo-drewny WPC (wytwarzany na miejscu).

Przebieg procesu produkcji ościeżnic:

- *cięcie podłużne i poprzeczne płyt MDF oraz kształtek, desek i profili kompozytowych,*
- *struganie i frezowanie,*
- *formatowanie i wykonywanie otworów,*
- *oklejanie powierzchni ościeżnic fornirem (klej termiczny, niezawierający LZO),*
- *pakowanie ościeżnic.*

Wióry, trociny, pyły z procesu obróbki są odciągane, separowane i magazynowane w silosie. Stąd podawane są do linii produkcji profili kompozytowych w postaci kształtek, krawędziaków oraz desek. Wyroby kompozytowe powstają poprzez związanie surowca drewnopochodnego tworzywem termoplastycznym w postaci polipropylenu (PP).

Proces produkcji wyrobów kompozytowych obejmuje:

- *suszenie materiału pobranego z silosa,*
- *mieszanie składników w mikserze (tworzywo termoplastyczne + trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir z silosa, w tym także pochodzące z obróbki kształtek, desek i profili kompozytowych na linii produkcji ościeżnic) lub w granulatorze;*
- *kierowanie granulatu do wyciarki, gdzie po uplastycznieniu pod wpływem temperatury i ciśnienia będą wytłaczane profile kompozytowe w postaci kształtek, krawędziaków oraz desek.*

(...) Nie przewiduje się wykorzystywania w procesie produkcyjnym pozyskiwania z zewnątrz produktów ubocznych lub odpadów w postaci trocin, wiórów, ścinków, drewna, płyty wiórowej i forniru”.

Inwestor posiada decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydenta Miasta [REDAKTOWANE] z dnia 4 września 2018 r., znak: [REDAKTOWANE] stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pn. „Budowa hali produkcyjno-magazynowej z zapleczem socjalno-biurowym w [REDAKTOWANE]” pod

warunkiem m.in., że powstające na terenie Zakładu odpady: trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir będą stanowiły produkt uboczny i wykorzystywane będą w procesie produkcji kompozytów polimerowo-drzewnych.

Przedsięwzięcie to zakwalifikowane zostało zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jako „*Instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów*”.

Dla terenu, którego wniosek dotyczy uchwalony został miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta [REDAKTOWANE] przyjęty Uchwałą Nr [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE]. W § 4 ust. 2 tego planu, ustalone zostały zasady ochrony środowiska i przyrody, w tym m.in. zasadę iż:

„2) w granicach obszaru objętego planem obowiązuje zakaz składowania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów”.

Stanowisko Spółki przedstawione w sprawie:

Zdaniem Wnioskodawcy zbierane w silosie trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir pozostałe po obróbce maszynowej elementów ościeżnic nie będą:

- stanowić odpadu w rozumieniu definicji odpadów zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 6) ustawy o odpadach,
- stanowić produktu ubocznego w rozumieniu definicji produktu ubocznego zawartej w art. 10 ustawy o odpadach,
- nie będą stanowić odpadu ani produktu ubocznego zgodnie z *Komunikatem Komisji Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie Komunikatu wyjaśniającego dotyczącego odpadów i produktów ubocznych* (Bruksela, dnia 21.02.2007 r., KOM (2007) 59 wersja ostateczna)”, wg którego istotną przesłanką świadcząca o konieczności uznania pozostałości produkcyjnej za odpad jest konieczność zastosowania szczególnych warunków prowadzenia dalszych procesów ich wykorzystania, określonych dla przetwarzania odpadów, w celu wyeliminowania możliwości powstania negatywnego oddziaływania na środowisko.

Wg inwestora trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir wytworzone po obróbce maszynowej elementów ościeżnic nie spełniają definicji odpadu, gdyż Spółka nie zamierza pozbywać się tych materiałów, ani do ich pozbycia nie jest zobowiązana. Materiały te stanowić będą surowiec do dalszych procesów produkcyjnych (do produkcji wyrobów kompozytowych).

Zdaniem Inwestora wskazane wyżej pozostałości produkcyjne nie są odpadem, gdyż nie jest wymagane w procesie ich dalszego wykorzystania stosowanie szczególnych przepisów dotyczących przetwarzania odpadami, jakie dotyczą np. przetwarzania odpadów drewnopochodnych w procesach termicznych. Zdaniem Spółki: *„wykorzystanie powstających materiałów do produkcji wyrobów kompozytowych nie wiąże się z koniecznością spełnienia jakichkolwiek szczególnych przepisów dotyczących procesów przetwarzania odpadów. W zakresie obowiązków związanych z ochroną środowiska nie ma żadnej różnicy pomiędzy wykorzystaniem materiału powstającego w zakładzie czy też świeżej płyty wiórowej (surowca) zakupionej z zewnątrz”*.

Wg Spółki trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir wytworzone po obróbce maszynowej elementów ościeżnic nie stanowią też produktu ubocznego. Inwestor pisze cyt.: *„W przypadku instalacji [REDAKTOWANE] pozyskanie materiału w postaci trociny, wiórów, ścinków, drewna, płyty wiórowej i forniru jest konieczne do wytworzenia profili kompozytowych, w postaci kształtek, krawędziaków oraz desek, z których produkowane są ościeżnice (...). Nie da się tych profili, ani ościeżnic inaczej wyprodukować. Wytworzenie przedmiotowego materiału jest więc celowe, po to by mieć surowiec o odpowiedniej strukturze i granulacji do produkcji profili kompozytowych. Dodatkowo, proces produkcji ościeżnic (zarówno tych z płyt czy profili drewnopochodnych, jak i ościeżnic z materiałów kompozytowych) został tak zmodyfikowany, aby można było odciągnąć cały materiał w postaci trociny, wiórów, ścinków drewna, płyty wiórowej i forniru, odseparować ten materiał i zmagazynować w silosie do dalszych procesów produkcyjnych.*

Zatem proces produkcji profili kompozytowych i ościeżnic kompozytowych ma charakter zintegrowanego procesu produkcyjnego, w którym cały surowiec dostarczany do zakładu (płyta/profile drewnopochodne i tworzywo termoplastyczne) są wykorzystywane w procesie produkcji ościeżnic na bazie materiałów drewnopochodnych zwykłych lub kompozytowych.”

Wg Inwestora: *„Wytwarzanie ościeżnic na bazie materiałów drewnopochodnych lub kompozytowych jest normalnym procesem produkcyjnym, w którym nie powstają odpady ani produkty uboczne”*.

Odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego i stanowiska Spółki wyjaśniam:

Jeżeli w ramach ciągu technologicznego, materiał nigdy „nie opuszcza” procesu produkcji, to nie dochodzi do wytworzenia pozostałości z procesu technologicznego i tym samym nie ma potrzeby uzyskiwania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Jeżeli pozostałości produkcyjne (przedmioty lub substancje, których powstanie nie było głównym celem procesu produkcyjnego) opuszczają ciąg produkcyjny, co do zasady będą spełniać definicję odpadów¹. Skierowanie powstałego materiału

¹ Odpadami w myśl art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach są substancje lub przedmioty, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest zobowiązany.

ponownie na linię produkcyjną byłoby tzw. odzyskiem wewnętrznym (wykorzystanie odpadów na własne potrzeby przez podmiot, który je wytworzył) i stanowi formę pozbywania się odpadów². Okoliczność, że Spółka uznała, że może samodzielnie zagospodarować substancje uzyskane po obróbce maszynowej ościeżnic do produkcji kompozytu polimerowo-drzewnego nie zmienia faktu, że substancje te mają status odpadu. Zatem, w przypadku przedsiębiorcy wykorzystanie nawet własnych odpadów na cele prowadzonej działalności gospodarczej wymaga uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, iż trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir powstałe po obróbce maszynowej elementów ościeżnic opuszczają ciąg produkcyjny, magazynowane będą w silosie, po czym, po wysuszeniu wykorzystywane do produkcji kompozytu polimerowo-drzewnego, będącego surowcem do produkcji ościeżnic drzwiowych. W takim stanie faktycznym, trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir powstałe po obróbce maszynowej elementów ościeżnic są odpadami, które następnie będą wykorzystywane (przetwarzane) w procesie produkcji kompozytu polimerowo-drzewnego.

Jeżeli w wyniku dalszego przetworzenia takiego rodzaju odpadu dojdzie do powstania produktu lub materiału (kompozytu polimerowo-drzewnego) istnieje możliwość przeprowadzenia procedury utraty statusu odpadów. Warunki utraty statusu odpadów określone zostały w art. 14 ust. 1 ustawy o odpadach. W przypadku utraty statusu odpadów podmiot gospodarujący przedmiotem lub substancją do momentu utraty przez nich statusu odpadów nadal gospodaruje odpadami, jednak po utracie statusu odpadów może używać lub wprowadzać je do obrotu jak każdy pełnowartościowy produkt lub materiał.

Niezależnie od powyższego, w zależności od organizacji procesu produkcyjnego oraz woli posiadacza odpadów możliwe jest uznanie powstałych przedmiotów lub substancji (trocin, wiórów, ścinek, drewna, płyty wiórowej i forniru z obróbki maszynowej elementów ościeżnic) jako produktu ubocznego.

Uznanie pozostałości poprodukcyjnych za produkt uboczny zależy od spełnienia przesłanki obiektywnej – spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz przesłanki subiektywnej – woli podmiotu uprawnionego, która objawia się przedłożeniem przez wytwórcę przedmiotu lub substancji zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

Warunki uznania za produkt uboczny przedmiotu lub substancji powstających w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja określone zostały w art. 10 ustawy o odpadach.

Istotne dla określenia, czy w ogóle można rozważać kwalifikowanie przedmiotu lub substancji jako produktu ubocznego jest stwierdzenie, czy powstają one w procesie

² Znaczenie pojęcia *Pozbycie się odpadów* wyjaśnia m. in. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 listopada 2019 r. sygn. akt II OSK 149/18.

produkcyjnym, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja. Jeżeli powstanie trocin, wiórów, ścinek, drewna, płyty wiórowej i forniru jest elementem procesu produkcyjnego powstania ościeżnic drzwiowych i nie są wymagane dalsze czynności przetwarzania oraz jeżeli spełniają one warunki wymienione w art. 10 ustawy o odpadach, trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir mogą zostać uznane za produkt uboczny. Wówczas posiadacz odpadów winien złożyć do marszałka województwa zgłoszenia uznania ich za produkt uboczny. Decyzja potwierdzająca spełnienie warunków uznania ww. przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wydawana jest po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce wytwarzania przedmiotu lub substancji, który przed wydaniem opinii może przeprowadzić kontrolę w zakresie objętym zgłoszeniem. W trakcie prowadzonych czynności kontrolnych instalacja, w której ma być wykorzystany przedmiot wniosku powinna spełniać wszystkie istotne wymagania, w tym prawne (np. w zakresie wprowadzania gazów i pyłów do powietrza). Do momentu uzyskania decyzji potwierdzającej spełnienie warunków uznania trocin, wiórów, ścinek, drewna, płyty wiórowej i forniru za produkt uboczny, przedmioty lub substancje te są odpadami zagospodarowywanymi we własnej instalacji – linii do produkcji wyrobów kompozytowych.

Stąd też w opinii tut. organu, w firmie [REDAKTOWANE] do czasu uzyskania decyzji potwierdzającej spełnienie warunków uznania ww. przedmiotów lub substancji za produkt uboczny realizowany będzie proces produkcji ościeżnic drzwiowych z wytwarzaniem odpadów i ich przetwarzaniem na linii do produkcji wyrobów kompozytowych prowadzącym do utraty statusu odpadów, na co wymagane jest zezwolenie na przetwarzanie odpadów.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ

odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.